

съ плодове отъ дръва, съ месо отъ животни и рибы.

Жителите на Индия и по нѣкои мѣста еще въ Азия и Африка хранятъ ся и до сега съ варенъ оризъ.

Жителите на Южна Америка ся хранятъ съ единъ видъ брашнистъ оризъ; който сгрухватъ или смелватъ и, като го разбъркатъ съ водъ, ядатъ го и суровъ и печень въ пещь или въ пепель.

Ескимците, които населяватъ студените пояса, хранятъ ся собственно съ тъстиката на нѣкои морски големи риби, които живѣятъ на големи роеве въ онези съверни моря, и отъ мястото на птици, които посъщаватъ онези мѣста прѣзъ лѣтото.

Жителите на Полинезия въ Тихий океанъ живѣятъ отъ плодъта на едно дърво което ся назива хлѣбно-дръво. Този плодъ, който ся назива хлѣбенъ плодъ, прилича на пшеница, опека съ го въ пещь или въ пепель и го ядатъ; той има вкусъ на печень хлѣбъ помазанъ съ краве масло.

Жителите на Европа ядатъ обикновено хлѣбъ направенъ отъ пченица, ечемикъ, папуръ, ръжъ или и отъ овесъ, а нѣкои на пр. по-многото отъ Ирландия, жителите на южна Франция и една голема част отъ Германия ся хранятъ съ картофи (барабой).

Понеже човѣкъ не може да живѣе безъ такважи храна въ којто да нѣма брашнисто вещество, благодѣтелната Божия рѣка е щедро наспорила тѣзи нуждни прѣпоръжка на сѫществованіето му по всичките части на земята, въ видъ на плодове, кореніе, съмена и др. тъй що човѣкъ да не страда отъ недостатокъ и лишението ѝ.

Въ Ню-Йоркъ има една машина която сама отсява, смила житото, прибира и подмѣсва брашното, прави го на хлѣбове, мѣта го въ пещта и като ся спече изважда го и го прѣдава да ся продава безъ да тури човѣкъ ражка на всичко това. Тая машина изважда много хилади хлѣбове всякой денъ.